

1. Podepiš se.
2. Vypracuj úkoly „Před čtením“.
3. přečti si pohádku „Jak Křemílek a Vochoomůrka měli hodiny s jednou ručičkou“. Při čtení se můžeš střídat s rodiči, můžete číst části pohádky společně, taky si můžete rozdělit role jednotlivých postav.
4. Splň úkoly „Po čtení“.

### Před čtením

- Nakresli do levého rámečku, jak vypadají hodiny u Vás doma.

	<hr/> <hr/> <hr/> <hr/>	
--	-------------------------	--

- Byl(a) jsi někdy nešikovný(á)? Co se při tom stalo? Napiš. Můžeš i přikreslit obrázek.

---

---

---

---

---

---

---

- Nacvič čtení označených slov  ve spodní části stránek 24-26.

## Po čtení

- Vrať se k prvnímu úkolu „Před čtením“. Do pravého rámečku nakresli hodiny, které měli ve světnici Křemílek a Vochomůrka.
- Na řádky mezi obrázky napiš, čím se od sebe hodiny v rámečcích odlišují.
- Spoj, co k sobě patří. Pracuj přehledně.

světnice

okenice

zakymácet se

zadržnout se

brokovnice

pec

stezička

holátka

ptačí mlád'ata

druh pušky

místnost

dřevěné zakrytí okna

zastavit se

zakývat se

slouží k topení a k vaření

cestička

- Nakresli alespoň tři věci, které se děly pozpátku.

- Napiš, kdo to dělal.

Budil Vochomůrku - \_\_\_\_\_

Vrazil do hodin - \_\_\_\_\_

Odkutálely se do lesa - \_\_\_\_\_

Nechtěl vrátit hodiny - \_\_\_\_\_

## Kouzelný les



Václav Čtvrtek

**Jak Křemílek a Vochomůrka  
měli hodiny s jednou ručičkou**



Na pasece stála pařezová chaloupka. V chaloupce byla světnice a v té světnici spali dva mužičkové.

Ten, co byl přikrytý červenobíle pruhovanou peřinou, se jmenoval Křemílek. A tomu pod modrobíle pruhovanou peřinou říkali Vochomůrka.

Anebo se to dá povědět i jinak.

Křemílek byl spíš hubený a Vochomůrka spíš tlustý. Anebo se to dá říct ještě jinak. Zkrátka, jak kdo chce, ale nikdy stejně.

Ve světnici tikaly hodiny, měly jen jednu ručičku a na číselníku bylo kolem dokola napsáno JARO – LÉTO – PODZIM – ZIMA.



Když ručička došla k jaru, posadil se Křemílek na posteli a povídá: „Vochomůrko, vstávej.“

„Ještě se mi nechce,“ zívá si Vochomůrka.

Křemílek vyskočil z postele a zotvíral okenice.

„Venku už je jaro,“ povídá.

„A kdo za to může?“ zabručel Vochomůrka a ukázal na hodiny s jednou ručičkou: „Můžou za to tyhle hodiny!“

„Tak už vstávej,“ řekl Křemílek.

„Až se protáhnu,“ zívá si Vochomůrka a začal se protahovat a protahoval se, až vrazil loktem do hodin s jednou ručičkou.

Ručička se zakymácela a ve světnici se rychle za sebou vystřídal jaro, léto, podzim a zima. Taky venku na pasece hned svítilo sluníčko, hned hřměla bouřka a foukal vítr a padal sníh.

- ✓ ve světnici, mužičkové, červenobíle, pruhovanou, Křemílek, pod modrobíle, Vochomůrka, protahoval se, hřměla

- Čím se od sebe liší Křemílek a Vochomůrka?  
• Které máme nyní roční období?



„Ty nešiko,“ povídá Křemílek.

Vtom se udělal tak silný mráz, že se ručička na hodinách zadrhla. Křemílek včas skočil do postele pod peřinu, Vochomůrka nestačil a dostal rýmu. Kýchl jako z brokovnice a povídá:

„Za všechno můžou hodiny s jednou ručičkou.“

Popadl je a vyhodil oknem do sněhu.

„A co jestli se rozbily?“ lekl se Křemílek. „To by pak na světě byla pořád zima.“

Vochomůrka na to chtěl něco říct, ale znovu na něho přišlo takové kýchnutí, až ho to odrazilo k peci mezi polínka.


Křemílek vyběhl z chaloupky. Hodiny pod oknem nenašel. Vede odtud ve sněhu stezička, jak se ze zlosti odkutálely do lesa.

✓ z brokovnice, za všechno, odkutálely se

- Ve kterém ročním období se hodiny zastavily?
- Vyhledej větu, podle které to poznáš.

Křemílek jde zasněženým lesem, tiše volá hodiny a jemně je vábí:  
„Tiktak, tiktak, tiktak.“

Vtom se mu hodiny s jednou ručičkou ozvaly odněkud shora:  
„Tiktak.“

A on tam vysoko na větvi sedí výr Ouško, drží hodiny v pařátcích a dívá se na ně jako na svou nejmilejší sovu. 

„Hned mi je přines dolů!“ křikl Křemílek.

„Ty jsi dole, já jsem výš,“ zahuhlal výr.

„Neumíš s tím zacházet!“ volá nahoru do větvi Křemílek.

„A kdo umí?“ zahuhlal výr Ouško.

„A co když to půjde na světě pozpátku?“ lekl se Křemílek.

Výr Ouško zatočil ručičkou u hodin a zahuhlal:

„Tak to nepůjde dopředu.“

A udělal rychle za sebou zimu, podzim, léto a jaro. A znova. Zimu, podzim, léto a jaro.

Sníh vylétl zpátky do oblak, loňské listí se vzneslo ze země na stromy, chvíli se zelenalo a pak se vrátilo zpátky do pupenů.

Ptáci létali ocáskem dopředu, jsou z nich holátka a zavřelo se za nimi vajíčko. Sluníčko běželo pozpátku po nebi.

„Nedáš si říct,“ povídá výrovi Křemílek.

„Nedám,“ zahuhlal výr Ouško.

A tak si Křemílek došel do chaloupky pro Vochomůrku a namířil ho nosem na výra. Vochomůrka chvíli táhl vzduch a třikrát kýchl jako z brokovnice. Výr Ouško pustil hodiny, Křemílek s Vochomůrkou je odnesli domů do světnice a pověsili zpátky na zeď, aby se už nepletlo páté přes deváté.



Z knihy *Pohádkový rak*, upraveno  
ilustrace Zdeněk Smetana 

✓ nejmilejší, do světnice, zpátky, nepletlo se, přes deváté

- Vyhledej, co se dělo pozpátku.
- Pletl(a) jsi někdy páté přes deváté? • Vyprávěj o tom.